

RONOVRY

s osobnostmi doby covidové

Koupí knihy podpoříte
Českou asociaci sester

Mikšová a kol.

Vojtěch | Dušek | Zima
Chlíbek | Höschl | Horecký
Šťastný | Husáková | Halousek
Šochmanová | Ludvík | Kostka
Slabý | Žaloudík | Polák

E E
Z Y
PUBLISHING

Mikšová a kol.

Mgr. Markéta Mikšová, Bc. Michal Češek, Dis., PhDr. Jana Jílková, Petra Klusáková, Dis.,
Mgr. Pavlína Perlíková, MUDr. Andrea Skálová, PaedDr. Jaroslava Sladká

Rozhovory s osobnostmi doby covidové

Vojtěch | Dušek | Zima | Chlíbek | Höschl | Horecký | Šťastný | Husáková |
Halousek | Šochmanová | Ludvík | Kostka | Slabý | Žaloudík | Polák

Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována, rozmnožována ani jinak šířena bez
písemného souhlasu vydavatele.

© prof. RNDr. Ladislav Dušek, Ph.D.
© Ing. Jiří Halousek, MBA
© Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MBA
© prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych.
© Ing. Věra Husáková
© prof. MUDr. Roman Chlíbek, Ph.D.
© MUDr. David Kostka, MBA
© JUDr. Ing. Miloslav Ludvík, MBA
© MUDr. Martin Polák
© MUDr. Marek Slabý, MBA, LL.M.
© PhDr. Martina Šochmanová, MBA
© Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA
© prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc., MBA
© prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc.

© Mgr. Markéta Mikšová
© Bc. Michal Češek, Dis.
© PhDr. Jana Jílková
© Petra Klusáková, Dis.
© Mgr. Pavlína Perlíková
© MUDr. Andrea Skálová
© PaedDr. Jaroslava Sladká

Vydalo nakladatelství EEZY Publishing, s.r.o.,
Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4
www.eezy.cz

ISBN 978-80-908101-1-2

Obsah

Úvodní slovo	7
Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch	9
prof. RNDr. Ladislav Dušek, Ph.D.	23
prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc., MBA	33
prof. MUDr. Roman Chlíbaek, Ph.D.	49
prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc.	61
Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MBA	71
MUDr. Boris Šťastný, MBA	85
Ing. Věra Husáková	93
Ing. Jiří Halousek, MBA	105
PhDr. Martina Šochmanová, MBA	117
JUDr. Ing. Miloslav Ludvík, MBA	129
MUDr. David Kostka, MBA	147
MUDr. Marek Slabý, MBA, LL.M.	161
prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc.	179
MUDr. Martin Polák	207

Úvodní slovo

Příchod epidemie nemoci covid-19 v roce 2020 nikdo nečekal. Nákaza se brzy rozšířila téměř po celém světě a přinesla statisíce obětí na lidských životech. Než byly vyvinuty první vakcíny, svět obcházel strach. Světové vlády kromě povinnosti chránit si dýchací cesty přijímaly nejrůznější opatření, která omezovala volný pohyb lidí i jejich podnikání. Sportovní, kulturní a společenský život se zastavil, děti přestaly chodit do škol. S příchodem očkování ale přišla nová naděje.

Tato kniha vznikla s cílem nahlédnout do života a práce osobností z oblasti zdravotnictví a sociální péče, které se pohybovaly v centru dění nejtěžší zatěžkávací zkoušky naší společnosti za poslední desetiletí. Většina rozhovorů vznikala v nejkritičtějších dnech epidemie nemoci covid-19, v březnu 2021, proto je velmi cenná ochota těchto osobností se o své postřehy se čtenáři podělit. Na publikaci je zajímavé také spektrum oborů, v nichž představení odborníci působí. Můžete se tak mimo jiné seznámit s názory epidemiologa, lékaře, psychologa, pedagoga, manažera, ale i staronového ministra zdravotnictví.

V neposlední řadě je záměrem vydání této knihy vyjádřit poděkování všem, kteří byli v těchto těžkých chvílích nejvíce vytíženi. Část výtěžku věnujeme České asociaci sester, která prostředky využije v projektech pomáhajících rozvoji ošetřovatelství v České republice.

Ing. Tomáš Černý
ředitel EEZY Publishing

Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch

ministr zdravotnictví ČR, poslanec Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR a předseda představenstva Krajské zdravotní, a.s.

Moje budoucnost je otevřená

„Určitě nikdy nezapomenu na to, jak se během epidemie covid-19 naše společnost dokázala neuvěřitelně semknout. Na tu obrovskou solidaritu mezi lidmi, stejně tak jako na úžasné vzepětí českého zdravotnictví a spolupráci mezi jednotlivými nemocnicemi. Nikdy nezapomenu ani na odhodlanou a bojovnou atmosféru na ministerstvu. Celý resort zatnul zuby a vší silou se pustil do řešení pandemie,“ vzpomíná bývalý ministr zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch.

Od malička jste chtěl zpívat. Proč jste nakonec vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a mediální studia na Fakultě sociálních věd UK?

Na gymnáziu jsem se rozhodl, že se nebudu živit muzikou a že půjdu na vysokou školu. Hudba však zůstala mým koníčkem a obrovským relaxem. Před covidem jsem občas hrál se svou kapelou na různých akcích. Doufám, že brzy zase budeme.

Co jste dělal po studiích?

Začal jsem jako korporátní právník ve společnosti MAFRA. Následně jsem nastoupil na Ministerstvo financí ČR na pozici tajemníka ministra financí. V této pozici jsem se začal intenzivně věnovat zdravotnictví, protože to byla jedna z priorit tehdejšího ministra financí.

Jak se stalo, že jste se ocitl na ministerském křesle? Měl jste už pro tuto funkci určitou průpravu?

Úplně jsem nepředpokládal, že se stanu ministrem, ale byla to agenda, které jsem se předtím věnoval. A jsem za tu příležitost nesmírně rád.

Obrovskou průpravou pro mě byly čtyři roky na ministerstvu financí. Ze své pozice tajemníka jsem měl možnost detailně poznat naše zdravotnictví, seznámit se s klíčovými aktéry, hovořit s odborníky a zejména identifikovat jeho největší problémy. Věnoval jsem se primárně oblasti financování ve zdravotnictví, celkovému rámci úpravy systému a zdravotním pojišťovnam.

Byla to pro mě určitá příprava. Kdybych dostal nabídku stát se ministrem zemědělství, tak bych ji nepřijal, protože by to pro mě bylo neznámé prostředí. Takhle jsem pokračoval v práci, kterou jsem dělal už předtím. Samozřejmě to bylo něco jiného, člověk měl odpovědnost v čele resortu, který je i mimo covid jedním z nejsledovanějších. Není moc resortů, které by byly pod takovým dohledem a tlakem. Dotýká se každého. Na druhou stranu, pro mě to byla určitá výzva. Myslím si, že když má člověk takovou šanci a myslí si, že to může zvládnout, tak toho má využít, protože ta šance se už nemusí opakovat. Pokud má vizi, že chce něco změnit a posunout dopředu, což jsem měl, tak toho má člověk využít.

Stal jste se jubilejním 20. ministrem zdravotnictví od vzniku samostatné České republiky. Funkci jste zastával od prosince 2017 do 21. září 2020, tedy tři roky, což je rekord, který překonal jen Leoš Heger...

Jsem za to moc rád. Stabilita je pro zdravotnictví velmi důležitá. Pokud by nepřišel covid, věřím, že bych své volební období možná dokončil.

Na ministerstvo jste přišel s úmyslem prosadit některé koncepční změny ve zdravotnictví. O které změny šlo?

Mým cílem bylo pokročit v reformách, které jsou velice důležité pro pacienty. Začali jsme řešit špatnou organizaci péče, která je mimo jiné způsobena slabým postavením praktických lékařů. A to se teď mění, praktik má být základem zdravotní péče o pacienta. Vytvořili jsme také organizovanou síť urgentních příjmů. Vůbec poprvé jsme tak zmapovali, kde a jak vybavené dnes urgentní příjmy jsou, a řekli, kde by do budoucna měly vzniknout, a naplánovali jejich vznik. Další klíčovou reformou, která nabrala obrátky, je ta zaměřená na péči o duševní zdraví. Daří se budovat komunitní péči ve formě center duševního zdraví a postupně do ní přesouvat pacienty z velkých léčeben.

A pak je tu kvalita a dostupnost zdravotní péče. Tady jsme udělali velký kus práce. Myslím si, že ještě před třemi lety tento pojem nikdo neznal. Všichni se bavili pouze o penězích, ale už ne o tom, jakou péči za ty peníze dostáváme. My jsme to změnili. Například jsme nastavili úhrady tak, aby zubaři ordinovali na pojišťovnu, tedy nikoliv jen, jak se říká, za „cash“. A už se nebude stávat, že by nemocnice od záchranné služby nepřevzala pacienta a záchran-ka s ním pak jezdila desítky minut od nemocnice k nemocnici.

Zmíním i velkou podporu domácí péče, která byla dlouho přehlížena. Přitom je naprosto zásadní pro dlouhodobě nemocné pacienty. I ta je dnes zásadně dostupnější.

A určitě je to také elektronizace zdravotnictví. V tomto směru je Česká republika na chvostu Evropy a my jsme se to snažili zlomit a nastartovat změny, které naše zdravotnictví posunou na úroveň 21. století. A třeba eReceptem jsme se z nuly během roku zapsali v Evropě jako rekordmani v elektronické preskripci. Když jsem na jednom mezinárodním setkání řekl, že po roce máme 98 % receptů elektronicky, ani zástupci severských zemí mi to nechtěli věřit. Po celý mandát jsme také velmi podporovali rozvoj telemedicínských služeb, které pomáhají v léčbě pacientů na dálku, a zejména sledování zdravotního stavu chronických pacientů.

Řekl jste, že situace okolo covidu vám tyto rozpracované změny zabránila dokončit. Změny se nepodařily jenom kvůli epidemii?

Ano, to byl klíčový faktor. Kdyby do mého mandátu nezasáhla pandemie, mohli jsme toho prosadit mnohem víc. I tak toho ale nebylo málo a řadu věcí jsme alespoň nastartovali.

Od ledna 2020 jsme pak ale řešili téměř jen epidemii a alokovali na to skoro veškeré kapacity ministerstva.

Co se vám podle vás za roky strávené v křesle ministra nejvíce podařilo?

Když jsem přicházel na ministerstvo, říkal jsem, že chci resort provětrat a otevřít občanům. A to se mi myslím do určité míry povedlo. Byl jsem otevřený jednání se všemi, kteří o to projeví zájem. Naslouchal jsem odborníkům, profesním organizacím, pacientům, občanům.

Za velký úspěch považuji, že jsem narovnal jednání o úhradách za péči, které každý rok probíhá mezi poskytovateli a pojišťov-

nami, a zastavil takovéto jednání za zavřenými dveřmi různých skupin s ministrem. Naopak, posadil jsem všechny ke stolu a řekl jim, dohodněte se, my budeme jen moderátorem, u mě si nikdo nic navíc nevylobbuje.

Rozhodně jsme nastartovali již zmíněnou elektronizaci zdravotnictví. Spustili jsme eRecept, lékový záznam pacienta a připravili historicky první zákon o elektronizaci zdravotnictví.

A pak tady jsou dvě velké reformy. Reforma péče o duševní zdraví, kterou jsme skutečně akcelerovali a za ty tři roky ji uvedli do praxe. Každý dnes může na vlastní oči vidět, jak se péče o duševní zdraví mění. A pak reforma primární péče. Role praktických lékařů byla poslední roky opomíjena a my jsme začali pracovat na tom, abychom jejich pozici posílili a od žádanek na vyšetření je vrátili k péči o pacienta. Praktický lékař by měl být pro většinu lidí ten hlavní a jediný lékař, protože dokáže vyřešit většinu problémů, má plně vybavenou ordinaci a kompetenci předepisovat širokou škálu léků.

Jaký byl váš názor na covid-19, když se začalo mluvit o jeho výskytu v Itálii?

My jsme covid řešili od ledna. Už ve chvíli, kdy se objevil v Itálii, jsme podnikli řadu kroků, zejména co se týče opatření po návratu osob ze zahraničí. Rozhodně jsem první výskyt koronaviru v Evropě vnímal s obrovským respektem, obavami a bedlivě sledoval jeho vývoj.

V březnu 2020 se objevil virus i v Čechách. Jaké byly vaše první reakce? Kde jste čerpal informace, abyste mohl činit příslušná opatření?

Věděli jsme, že se u nás nákazy dřív nebo později potvrdí. Nebylo to tedy velké překvapení, nicméně možná jsem chvílemi trochu doufal, že se nám to vyhne. První reakcí bylo samozřejmě informovat pana premiéra, zjistit maximum informací a svolat tiskovku a informovat širokou veřejnost.

Co se týče opatření, měl jsem kolem sebe odborný tým složený z epidemiologů, hygieniků a statistiků, kteří získávali potřebné informace, a společně jsme situaci vyhodnocovali a navrhovali opatření.

Hovořil jste s odborníky i s lékaři z terénu. Předpokládám, že jste také navštívil nějaká covidová oddělení nemocnic. Nezačal jste se po všech informacích bát o život svých blízkých?

Ano, byl jsem v úzkém kontaktu s lékaři, řediteli našich nemocnic, představiteli profesních organizací, takže jsem měl neustále zpětnou vazbu z terénu. Na jaře jsem asi jako všichni ostatní cítil obavy a úzkost. Nicméně pracoval jsem od rána do večera, spal čtyři hodiny denně, zkrátka věnoval jsem řešení situace naprosté maximum a nebyl čas na pocity. Museli jsme jednat rychle a řešit jeden problém za druhým.

Ministerstvo zdravotnictví odmítalo názory některých lékařů a virologů. Proč? Analyzovali jste jejich doporučení?

Neodmítali jsme žádné názory, naslouchali jsme všem, kteří nám poskytli relevantní podklady. Nicméně nebylo možné vzít do odborného týmu veškeré odborníky z republiky. My jsme se opírali o Státní zdravotnický ústav a hygienické stanice, to jsou dvě národní odborné instituce, které mají na starosti ochranu veřejného zdraví.

Proč jste nebrali v úvahu použití některých jimi navrhovaných přípravků na léčení viróz?

Nemyslím si, že bychom nebrali v úvahu nějaké slibné léky na covid. Veškeré možnosti léčby pacientů s covidem velmi podrobně sledoval a informoval o nich Státní ústav pro kontrolu léčiv.

Co bylo důvodem, proč se vám nepodařilo prosadit návrh na plošné nošení roušek vloni v létě?

O tomto už se napsala řada článků. Jednoduše řečeno, návrh nebyl podpořen odbornými skupinami na ministerstvu.

Jarní vlnu epidemie jste se svými kolegy zvládl. Pak přišla druhá vlna, opatření střídala opatření... Podle vlastních slov jste se v momentě, kdy začala pandemie, stal výhradně „ministrem covidu-19“. Co vám dalo nejvíc zabrat?

Asi nejhorší byl začátek, kdy jsme nevěděli, co přijde, v jaké síle a vůbec jak se ten virus chová... Poznávali jsme ho za pochodu. Neměli jsme o nákaze dostatečné informace, a to bylo nejhorší. Musíme si uvědomit, že pandemie takového rozsahu nebyla na území Evropy od španělské chřipky. A to je víc než sto let.

Další obrovskou výzvou bylo řízení našeho decentralizovaného zdravotnictví. To se v krizi ukázalo jako problém. My jsme potřebovali ze dne na den převzít otěže. Také jsme zjistili, že je potřeba elektronizovat komunikaci mezi hygienickými stanicemi, poskytovateli péče, laboratořemi a ministerstvem. Systém práce na hygienách se musel urychleně přizpůsobit.

Ale za úplně nejtěžší úkol považuji nákup ochranných pomůcek. Před rokem se celý svět potýkal s nedostatkem ochranných pomůcek a byl nadlidský úkol je sehnat. Trh byl džungle, ceny během dne kolísaly o stovky procent, státy si zadržovaly kamiony na hranicích a skupovaly plná letadla pomůcek ještě na ranveji. Byla to situace, kterou si dnes umíme jen těžko představit. A v tomto chaosu jsme potřebovali rychle zajistit kvalitní pomůcky a ochránit naše zdravotníky. To jsme opravdu zažili těžké chvíle.

Na vaši hlavu se začala snášet velká vlna kritiky. Jak jste ji snášel?

Kritika samozřejmě není příjemná pro nikoho. Na druhou stranu s tím musí politik počítat, už když do této funkce vstupuje. Ale nebudu říkat, že mě to někdy nezamrzelo. Navíc, když té práci věnujete úplně všechno a bojujete s největší pandemií za posledních sto let.

Jako důvod svého odstoupení z funkce jste uvedl otevření prostoru pro nové řešení epidemie koronaviru. Byl tento jediným důvodem?

Ano, cítil jsem, že je ten správný čas předat štafetu někomu dalšímu, který může přijít z novými impulsy, jak krizi řešit. Navíc mojí práci trpěla rodina a začal jsem mít zdravotní problémy.

Myslíte, že jste na tiskových konferencích a při vystoupeních v médiích působil dostatečně přesvědčivě? Absolvoval jste nějaký mediální trénink?

Snažil jsem se být maximálně srozumitelný a lidský. A vždy jsem své kroky chtěl občanům maximálně vysvětlit. Jestli se mi

to dařilo, to musí říct jiní. Určitě jsem ale měl lepší i horší dny. Zejména na jaře se mohla v mých vystoupeních projevit únava, protože jsme jeli skutečně od rána do večera, pracovali ve stresu, pod tlakem a tiskové konference byly téměř každý den. Prostor pro přípravu byl tak mnohem menší než v době před covidem. Na všechny větší mediální výstupy jsem se však se svým týmem velmi pečlivě připravoval.

Byly to pro vás jistě hodně těžké tři roky. Zároveň vám tento post přinesl nové zkušenosti a určitě vás také práce v této funkci obohatila. Co bylo pro vás největším přínosem?

Víte, tady nešlo o mě, po celou dobu jsem se hlavně snažil, abych byl já přínosem pro zdravotnictví a pro naše občany. Šel jsem na ministerstvo s jasnou vizí, jasným plánem úkolů a ty jsme s mým týmem jeden po druhém plnili. Myslím si, že ačkoliv se nám do rozjeté práce vložila pandemie, povedlo se nám mnohé prosadit.

Ale když už jsme u toho, co mi práce ministra dala, tak mě rozhodně zocelila. Jsem mnohem odolnější a zkušenější než před třemi lety.

V souvislosti s odchodem z MZ ČR jste řekl, že jste funkci vykonával ze všech sil. Většinu času jste trávil v práci. Čím jste tento, zejména po objevení covid-19 v ČR, vyčerpávající pracovní výkon kompenzoval? Měl jste vůbec prostor pro koníčky a čas na odpočinek?

Celé tři roky byly náročné, ale s příchodem covidu jsem na ministerstvu skoro bydlel. Věnoval jsem řešení pandemie veškerý čas, kromě hodin spánku, kterých také moc nebylo. Moje žena

mě několik měsíců téměř neviděla. Vídala mě jen v noci, když jsem přišel z práce, ale pak jsem zase odcházel, když ještě spala. Uvolnění přišlo až pak přes léto, kdy se čísla nově nakažených držela dole.

Jaké byly na ministerstvu reakce na vaši rezignaci? Co na to říkali doma? A jak vám samotnému bylo na duši?

Bylo mi smutno a zároveň jsem měl pocit, že jsem se nadechnul. Celá ta tíha, kterou jsem nesl, ze mě spadla. Když jsem první den nemusel brzy vstávat a jít na ministerstvo, bylo to velmi zvláštní. Cítil jsem prázdno a zároveň svobodu. Moje žena Olga byla moc ráda, že jsem se tak rozhodl. Viděla na mně, jak mě to ničí, a vůbec jsme spolu nebyli. S odchodem z ministerstva se náš život vrátil do normálních kolejí a já jsem za to opravdu šťastný.

Co jste udělal ze všeho nejdřív, když jste se zbavil „břemene ministerského křesla“? Bylo možné odjet někam na dovolenou?

Jako úplně první jsem se konečně pořádně vyspal, dal si v klidu dobrý oběd a otevřel měsíce rozečtenou knížku. To jsou pro mnohé úplně základní věci, ale já jsem je skoro tři roky nemohl dělat. Pak jsem se snažil své ženě vynahradit společný čas, o který jsem nás kvůli práci ochudil. A v neposlední řadě jsem navštívil své rodiče. Na dovolenou nebylo možné jet, ale pár týdnů po odchodu z ministerské funkce jsem si vzal volno.

Letos vám bude pětatřicet. V tomto věku člověk již většinou ví, co chce v životě dělat. Kudy se budete ubírat do budoucna? Jaké jsou vaše pracovní plány?

Nejsem typ člověka, který by plánoval hodně dopředu. Jsem otevřený všemu, co přijde. Do podzimu mám ale jasno. Chci dokončit mandát poslance, pomoci prosadit čekající legislativu ve prospěch pacientů. Současně působím v Krajské zdravotní, pod kterou patří důležité nemocnice v Ústeckém kraji. A to je nesmírně zajímavá práce. Co přijde potom, zatím nevím. Moje budoucnost je otevřená.

V Krajské zdravotní jste předsedou představenstva. Co tato funkce obnáší? Chystáte nějaké změny v nemocnicích, které tato společnost řídí?

Mým primárním úkolem je stabilizovat situaci a zajistit, aby společnost dobře fungovala. V současné době řešíme v nemocnicích řadu úkolů spojených s covidem, kapacitu lůžek intenzivní péče, testování, očkování a samozřejmě také udržení péče o necovidové pacienty. Prioritou je rovněž čerpání prostředků z Fondů EU a jejich využití k rozvoji Krajské zdravotní, včetně realizace klíčových investic.

Dotáhli jsme převzetí Nemocnice Litoměřice pod Krajskou zdravotní. A v červenci do portfolia KZ přibude také Lužická nemocnice Rumburk. Cílem je tato zařízení rozvíjet a zajistit občanům v kraji kvalitní péči.

Zasáhla pandemie covid-19 nějak do vašeho soukromého života?

Ano, zasáhla. Jako každý jiný jsem nemohl vídat svou rodinu, kterou mám na jihu Čech. A kvůli náročné práci jsem vůbec nebyl doma a neměl čas na svou ženu Olgu. Covid také znemožnil hraní mé kapely, se kterou jsem občas vystupoval na různých akcích. Ale věřím, že si zase brzy zahrajeme.

Existuje něco pozitivního, na co budete v souvislosti s covidem vzpomínat?

Určitě na to, jak se naše společnost dokázala neuvěřitelně semknout, na tu obrovskou solidaritu mezi lidmi, stejně tak jako na úžasné vzepětí českého zdravotnictví a spolupráci mezi jednotlivými nemocnicemi. Nikdy nezapomenu ani na odhodlanou a bojovnou atmosféru na ministerstvu. Celý resort zatnul zuby a do řešení pandemie se pustil vší silou.

Nedávno jste se také oženil... Povíte nám také něco ze svého soukromí?

No, už je to rok a půl (smích), nicméně prozradím vám, že máme nového člena rodiny. Jezevčíka Fida. Na začátku roku nám zemřela naše 13letá jezevčice Nela a velmi těžko jsme to vstřebávali. Psy máme moc rádi, a tak jsme se rozhodli pro dalšího.

Mgr. Markéta Mikšová
Foto: Petr Kořínek

Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch

se narodil 2. října 1986 v Českých Budějovicích. Po maturitě na Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna v Českých Budějovicích vystudoval právo na Právnické fakultě UK v Praze, kde v roce 2012 získal titul Mgr.

Na stejné univerzitě absolvoval i mediální a komunikační studia na Fakultě sociálních věd a získal další titul Mgr. V roce 2018 ukončil studium Advance Healthcare Management Institute v Praze, kde získal titul MHA – Master of Healthcare Administration.

V letech 2009–2010 absolvoval studijní stáž na University College Dublin. Po návratu z Irska působil jako starosta Spolku českých právníků Všehrad, v letech 2013–14 byl právníkem ve společnosti MAFRA, a. s., od roku 2014 vykonával po 3 roky funkci tajemníka ministra financí ČR.

V prosinci 2017 byl jmenován ministrem zdravotnictví ČR. Ve funkci působil do září 2020. V letech 2016–2017 byl členem správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Od října 2017 je poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Současně od března 2021 zastává také funkci předsedy představenstva Krajské zdravotní, a.s.

Na konci května 2021 byl opět jmenován ministrem zdravotnictví České republiky.

prof. RNDr. Ladislav Dušek, Ph.D.

ředitel Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR

Český zdravotnický systém ustál nápor epidemie, jak nejlépe to šlo

Ústav zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS) je pro české zdravotnictví zcela nepostradatelnou institucí. Na data, která poskytuje, se odvolávají ministři, komory, odboráři, odborné společnosti; v době pandemie jsou směrodatná i na mezinárodní úrovni – v oblasti zdravotnické statistiky je zde spolupráce zejména s organizacemi, jako jsou WHO, OECD, OSN, EUROSTAT a dalšími, kterým ÚZIS předkládá oficiální informace z Národního zdravotnického informačního systému (NZIS). Tedy data, která odcházejí z ČR a podle kterých jsme v celosvětovém kontextu hodnoceni ve smyslu vývoje, rozvoje a kontroly současné koronavirové pandemie.

Ředitele ÚZIS, prof. RNDr. Ladislava Duška, Ph.D., jsme požádali o odpovědi na to, jak náročné bylo a je danou situaci zvládnout, co se podařilo, co ne a kam směřujeme...

Denní online zpravodajství o covid-19 má česká veřejnost díky ÚZIS ČR k dispozici už více než rok. Je to jediný „pevný bod“, od kterého se odvíjejí další postupy v rámci boje s pandemií. Jaké to bylo učit se pracovat v dosud úplně novém a neznámém prostoru?

Ono to tak úplně nové nebylo, aspoň tedy pokud jde o data samotná. Jako u všech dalších nemocí, tak i u covid-19 evidujeme indikaci k diagnostice, diagnostiku samotnou, následnou léčbu a sledování osudu pacienta. Do toho samozřejmě data o šíření nákazy